

Sarah Creek: 'Verhalen schilderen' Eerst de mens, dan dementie. Uitgeverij Boekscout Zoetermeer 2018 ISBN 9789402247114
<https://www.boekscout.nl/shop2/boek.php?bid=8962> Zie ook: www.boekscout.nl (Dementie/ Lotgenoten/PO/AG)

en

Sarah Creek: 'Verhalen schilderen' Thuiskomen door de mist van dementie. Uitgeverij Boekscout Zoetermeer 2020 ISBN
<https://www.boekscout.nl/shop2/boek.php?bid=10494> Zie ook: www.boekscout.nl (Dementie/ Lotgenoten/PO/AG)

Soort boeken/ziekte stijl:

“Verhalen Schilderen’ is een poging de lezer mee te nemen naar de herinneringen van de ander – de ander van voordat men in de dikke mist van dementie verdwaalde.’

Deel een: Boekscout.nl ‘Verhalen Schilderen vertelt over mensen... van voordat de dementie hen in de greep kreeg. ... Sarah (red.)) schildert en schrijft een bladzijde uit het levensboek van mensen met dementie: het schilderij als middel om te helpen herinneren. Samen pratend over het ouderlijk huis, kriebelende kousen en witte strikken in het haar, over verliefd worden, geboorte, verlies en afscheid nemen. Het schilderij als een symbool voor dat unieke leven.’ Zo wil de schrijfster ‘verhalen schilderen’.

Deel twee: In dit boek staan dertien verhalen van mensen met dementie met daarbij een door de schrijfster/kunstenares geschilderd portret. Ook is in deel twee een beknopte uitleg opgenomen over verschillende vormen van dementie, valideren, tips voor contact maken en omgaan met een persoon met dementie, toelichting op rouwproces en *Verhalen Schilderen*.

www.boekscout.nl: ‘Verhalen Schilderen is een methode geworden om contact te maken op een manier waarbij het beeld op doek helpt herinneringen op te halen. Sarah informeert je over de meest voorkomende vormen van dementie die zij tegenkwam tijdens het VHS. En ze laat je tot slot zien hoe je op een andere manier kan kijken naar dementie. ... Zij vertelt over wat de ziekte doet met familie, zorgmedewerkers en mantelzorgers..... Thuiskomen door de mist van dementie geeft je een intieme kijk in het leven van mensen met dementie. Dit keer heeft Sarah Creek indringende portretten geschilderd met daarbij een persoonlijk verhaal geschreven. Zij doet dat op zo’n manier waarop je denkt dat jij bij haar in de ruimte bent.’

Over de schrijfster:

Sarah Creek(1964) is een pseudoniem voor Saskia Sloots van Zwol, geboren in Friesland. Zij is kunstenares/ auteur/ coach en geeft workshops. Zij was meer dan 25 jaar werkzaam in de ouderenzorg, als verzorgende en activiteitenbegeleider, specifiek bij ouderen met dementie. Zie ook: <https://www.linkedin.com/in/saskia-sloots-van-zwol-8bo5a5a80/?originalSubdomain=nl> en <https://sarahcreekart.auteursblog.nl/artikel/2940> en <https://www.verhalenschilderen.com/over-ons/>

Boekscout.nl: ‘... Ze kwam door haar grootmoeder in aanraking met dementie. Wat deze ziekte met haar en de rest van de familie deed, is haar altijd blijven intrigeren.

De keuze om te gaan werken in de ouderen zorg was dan ook een logische stap. Schilderen en schrijven waren een manier om haar ervaringen te delen. Verhalen Schilderen combineert beide en is een poging de lezer mee te nemen naar de herinneringen van de ander – de ander van voordat men in de dikke mist van dementie verdwaalde.’ Zie ook:

https://www.sarahcreekart.com/index/148464374_Sarah+Creek.html#.XnSdi3JCc2w

Wat viel op:

-Elk portret eindigt met een bedankje van Sarah Creek aan de persoon die ze mocht portretteren. Dat is dan ook met veel respect voor de persoon gebeurd.

-Wat Sarah Creek met *Verhalen schilderen* wil bereiken, naast dat de boeken mooie inklekjes bieden in het leven van mensen die leven met dementie:

Waar het mij om gaat: Mevr./dhr. krijgt de ruimte herinneringen op te halen met behulp van beelden. Er is aandacht en tijd voor de persoon en de familie.

Mevr./dhr. heeft de mogelijkheid te vertellen over de gelukkige en minder mooie momenten uit het leven. De mantelzorger/familie heeft de mogelijkheid om tijd en ruimte te nemen voor zichzelf. Het schilderij en het verhaal wordt een bladzijde uit het levensboek. Het verhaal met informatie over het verleden van mevr./dhr. biedt zorg medewerkers / multidisciplinair team een houvast en ingang m.b.t. omgang en benadering. Het schilderij en verhaal kan troost bieden aan familie, mantelzorgers en zorgmedewerkers bij het ziekteproces en na overlijden. Na overlijden wordt het schilderij en verhaal een aandenken voor familie en andere dierbaren aan dat unieke leven. Zie <https://www.verhalenschilderen.com/diensten/>

Tekenstijl:

Voorbeelden zie; <https://www.verhalenschilderen.com/projecten/> en de covers van de boeken.

Teksten:

Deel een (boekscout.nl): ‘De weken daarna vordert het schip van uw ouders op doek. In de huiskamer bent u betrokken en geeft u aanwijzingen. U vertelt over de matroos en over varen in Duitsland, Friesland en Groningen. Dat de boeg zwarter moet, de touwen aan de mast moeten dunner. En er staat een bootje op de achtersteven, dat ik vergeten was erin te schilderen. Gelijk heeft u. Als het schip dan toch geschilderd wordt, moet alles wel kloppen.

Elke middag, als ik na het schilderen vertel dat ik ga en volgende week weer terugkom, geven we elkaar een handdruk. En krijg ik een tevreden glimlach en een rustig "Dank u wel". Daarna zegt u een beetje ongerust: "Kunt u ons dan wel vinden? We varen wel door en ik weet niet of ik hier dan nog wel lig."

"Ja, hoor, ik weet u te vinden, anders bel ik u."

Vandaag is de laatste middag dat ik bij u aan boord kom om te schilderen aan het schip van uw ouders. Ik heb u leren kennen als een vriendelijke en rustige man. Vanaf kleine jongen hard gewerkt en trots op uw vak en op uw schip. Het schip dat nu als verhaal op doek is vastgelegd om ervoor te zorgen dat u vaker naar die fijne herinneringen van toen terug kan gaan.’

<https://www.boekscout.nl/shop2/boek.php?bid=10494>

Deel twee: Pag.38: ‘We hadden contact tijdens het schilderen van uw portret, en dat zorgde voor ontspanning. Wellicht is het schilderij een aanknopingspunt dat leidt tot nieuwe gesprekjes.’

Deel twee: Pag. 102: ‘Het meedenken en meewerken aan ‘Verhalen Schilderen’ gaf de familie de ruimte en de tijd om na te denken over het leven van vader of moeder.’

Deel twee (boekscout.nl): ‘Uw dochter vertelde mij verder over uw leven. Dat, nadat uw man overleden was, u zich erg eenzaam voelde. Maar u klaagde nooit. U reed toen ook nog auto en fietste nog regelmatig. U kon uzelf prima alleen redden en u was altijd blij met bezoek. U hield toen ook al van een praatje en u was altijd goed te spreken. U was dan ook een gastvrije moeder die veel contacten had. Een warme persoonlijkheid bij wie iedereen terecht kon voor een kop koffie. Veel mensen in ‘t Klooster kenden u en omgekeerd kende u veel mensen.

Na enige tijd sloeg het noodlot opnieuw toe en kreeg u borstkanker en kort daarna Lowie body-dementie. En u moest noodgedwongen opgenomen worden. In een laatste zin die uw dochter onlangs schreef, laat ze mij zien hoeveel zij en uw andere kinderen om u geven en van u houden. Maar die zin laat ook de angst doorschemeren, de angst om u te verliezen terwijl u er nog bent.

Het portret is bijna klaar. En als ik deze middag ga opruimen en mijn schildertas op mijn rug doe, komt u naar mij toe. Met getuete lippen en gesloten ogen. Wachtend op een kus en een knuffel. Die krijgt u van mij. En als ik naar de deur loop, de gang op en mij even omdraai, zie ik u zwaaien. Ik zwaai terug.

“Tot volgende week!” roep ik nog.

“Tot volgende week!” hoor ik zachtjes.’

Recensies/Extra:

https://www.sarahcreekart.com/index/218942173_Verhalen+schilderen.html#.XnSdcXJCc2w en <https://www.verhalenschilderen.com/>
<https://www.boekscout.nl/shop2/boek.php?bid=10494>
<https://sarahcreekart.auteursblog.nl/>